

Sygn. akt: I C 199/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Podubińska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Krystyna Hartung

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2018 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S. A. w G.

przeciwko A. N.

o zapłatę Nc-e (...)

I. zasądza od pozwanego A. N. na rzecz powoda (...) S. A. w G. kwotę 1658,79 zł (jeden tysiąc sześćset pięćdziesiąt osiem 79/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25.11.2017 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego A. N. na rzecz powoda (...) S. A. w G. kwotę 947 zł (dziewięćset czterdzieści siedem) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. zasądzoną w pkt. I i II należność, w tym koszty procesu, rozkłada na 18 (osiemnaście) rat, pierwszych 17 (siedemnaście) rat po 150 (sto pięćdziesiąt) złotych każda, ostatnia 18 (osiemnasta) rata w kwocie 55,79 (pięćdziesiąt pięć 79/100) złotych wraz z odsetkami zasądzonymi w pkt. I. od kwoty 1658,79 złotych od dnia 25.11.2017 roku, przy czym raty będą płatne miesięcznie do 15-tego dnia każdego miesiąca począwszy od następnego miesiąca po uprawomocnieniu się orzeczenia z tym zastrzeżeniem, że w przypadku uchybienia spłaty którejkolwiek z rat cała pozostała do zapłaty należność jest natychmiast wymagalna,

IV. w pozostałej części postępowanie umarza

Sygn. akt I C 199/18 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna w G. w pozwie przeciwko A. N. domagał się zasądzenia kwoty 1.833,88 złotych wraz z:

- odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 stycznia 2017 roku do dnia zapłaty naliczonymi od kwoty 889,16 zł,
- odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 listopada 2016 roku do dnia zapłaty naliczonymi od kwoty 829,46 zł,

- odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 maja 2016 roku do dnia zapłaty naliczonymi od kwoty 115,26 złotych.

Nadto domagał się zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, iż na podstawie umowy sprzedaży energii elektrycznej dostarczała pozwanej energię elektryczną do lokalu wskazanego w umowie. W związku z wykonywaniem usługi powód wystawił i doręczył stronie pozwanej faktury VAT, które nie zostały opłacone. W celu polubownego zakończenia sporu powód pismem z dnia 16 maja 2017 roku wezwał pozwaną do spłaty zadłużenia. Pomimo wezwania do dnia dzisiejszego pozwana nie uściła na rzecz strony powodowej należności wynikających z wyżej wskazanej umowy oraz należnych odsetek.

W dniu 22 listopada 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w sprawie o sygn.(...)wydał w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, który następnie utracił moc w całości na skutek wniesienia przez pozwaną sprzeciwu, zaś sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty **pozwana A. N.** nie kwestionowała twierdzeń powoda zawartych w pozwie. Wniosła ona o umożliwienie jej spłaty zadłużenia w ratach z uwagi na ciężką sytuację finansową. Jednocześnie przedłożyła 4 dowody wpłat na rzecz powoda na łączną kwotę 400 złotych tytułem spłaty zadłużenia.

Pismem z dnia 5 marca 2018 roku powód w związku z częściową spłatą zaległości zmodyfikował powództwo w ten sposób, iż domagał się zasądzenia kwoty 1.658,79 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 1.655,92 zł od dnia 25 listopada 2017 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 13 lipca 2015 roku pozwana A. N. zawarła z powodem umowę kompleksową sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji do obiektu – gospodarstwa domowego zlokalizowanego w O. pod nr (...) zaś pozwana do uiszczania na rzecz powoda opłat za dostarczoną energię. Powyższa umowa została zawarta w ramach oferty “Prąd bez ryzyka dla klientów indywidualnych”. Zgodnie z ust. 28.1. pozwana zobowiązała się nadto do pokrycia opłaty za instalację przedpłatowego układu pomiarowo – rozliczeniowego w 48 miesięcznych ratach po 20,90 zł każda.

(dowód: umowa kompleksowa k. 29-30, ogólne warunki umów kompleksowych k. 31-33, regulamin oferty k. 34)

Zgodnie z treścią łączącej strony umowy, powód dostarczał energię elektryczną do nieruchomości położonej w O. nr (...) za co wystawił na rzecz pozwanej faktury VAT:

- nr (...) z dnia 2 sierpnia 2015 roku na kwotę 1.003,20 złotych, która stanowiła rozłożoną na 48 miesięcznych rat płatność za instalację licznika przedpłatowego,
- nr (...) z dnia 27 kwietnia 2016 roku na kwotę 849,74 złotych, płatną do dnia 12 maja 2016 roku,
- nr (...) z dnia 25 października 2016 roku na kwotę 1.329,46 złotych, płatną do dnia 7 listopada 2016 roku,
- nr (...) z dnia 4 stycznia 2017 roku na kwotę 1.208,02 złotych, płatną do dnia 17 stycznia 2017 roku.

Pomimo przesądowego wezwania do zapłaty z dnia 18 stycznia 2017 roku pozwana nie uregulowała zadłużenia wynikającego z w/w faktur.

(dowód: 4 faktury VAT k. 25-28)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszej sprawie niekwestionowanym było, iż strony związane były od dnia 13 lipca 2015 roku określoną w art. 535 k.c. w zw. z art. 555 k.c. umową sprzedaży energii, w ramach której powód zobowiązany był do dostarczania pozwanej energii eklektycznej, natomiast pozwana zobowiązana była do uiszczania na rzecz powoda ceny nabycia. W toku postępowania pozwana nie kwestionowała, iż doszło do zużycia energii elektrycznej według wskazań i wartości oszacowanych przez powoda. Powód natomiast wysokość roszczeń udowodnił przedstawionymi do akt sprawy fakturami. Nadto powód w sposób szczegółowy wykazał sposób rozliczenia wpłat dokonanych przez pozwaną po dniu wniesienia powództwa, co również nie było negowane przez stronę pozwaną.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że z przedstawionych przez powoda dokumentów w postaci umowy, faktur VAT i regulaminów jednoznacznie wynika zarówno wysokość jak i podstawa dochodzonych od pozwanej roszczeń. Oczywistym jest, że również w zakresie żądanych odsetek pozew jest w pełni uzasadniony. Sąd zasądził odsetki ustawowe od dochodzonej kwoty od daty następującej po dniu wymagalności do dnia zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu. Wobec powyższego orzeczono jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu (pkt II wyroku) Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 2 pkt 3) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018, poz. 265 t.j.), zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty postępowania w tej sprawie - kwotę 947,00 zł składa się: kwota 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, kwota 30,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu i kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Sąd biorąc pod uwagę okoliczności niniejszej sprawy, w oparciu o przepis art. 320 k.p.c., uwzględnił wniosek pozwanej i rozłożył zasądzoną w pkt I i II wyroku należność na 18 miesięcznych rat. Zgodnie bowiem z w/w przepisem w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia – wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.

Powołany przepis daje sądowi możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z treści umowy łączącej strony. Uprawnienie to przysługuje sądowi w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzanego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 18.12.2013 r. sygn. akt I ACa 916/2013). Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być zarówno obiektywne, jak i spowodowane działaniem samego dłużnika.

W realiach niniejszej sprawy Sąd wziął pod uwagę głównie postawę pozwanej, która od momentu wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym nie kwestionowała roszczeń powoda tak co do zasady, jak i co do wysokości. Pozwana w swoich pismach deklarowała spłatę zadłużenia w ratach po 100 zł miesięcznie i zgodnie z tą deklaracją już po wniesieniu pozwu zmniejszyła swoją zaległość wobec powoda dokonując wpłat po 100 złotych, co uwiarygodnia te deklaracje. Pozwana jest osobą bezrobotną, bez prawa do zasiłku, ma na utrzymaniu małoletnie dziecko i spłaca inne zobowiązania finansowe. W tych okolicznościach Sąd uznał, iż spełnienie w całości zasądzanego świadczenia byłoby dla pozwanej niemożliwe do wykonania i jednocześnie uniemożliwiłoby zapewnienie podstawowego, bieżącego utrzymania. Skorzystanie z przysługującego Sądowi uprawnienia ma również na celu ochronienie pozwanej od wszczęcia postępowania egzekucyjnego – ma jej bowiem umożliwić wyroku w sposób dobrowolny, tym bardziej, że taką deklarację pozwana złożyła w toku postępowania. Rozłożenie zatem należności na 18 rat powoduje, w przekonaniu Sądu, realną szansę na spłatę zobowiązania przez pozwaną, co byłoby w jej aktualnej sytuacji w istocie niemożliwe, gdyby Sąd zasądził całość należności bez skorzystania z uprawnienia wynikającego z art. 320 k.p.c.

Jednocześnie Sąd miał na względzie również interes strony powodowej. W ocenie Sądu, rozłożenie zasądzanego świadczenia na 18 rat miesięcznych nie będzie zbyt dotkliwie dla strony powodowej, stworzy pozwanej realne warunki do spłaty całości zadłużenia objętego pozewem w ciągu 1,5 roku i zaoszczędzi nakładu pracy i kosztów związanych

z prowadzeniem przez stronę powodową ewentualnego postępowania egzekucyjnego, które to w związku z sytuacją materialną pozwanej nie rokuje na szybsze uzyskanie należności.

Rozkładając zasądzone świadczenie na raty, Sąd określił dokładnie wysokość tychże rat i termin ich zapłaty. Zasądzone świadczenie zostało rozłożone na 18 miesięcznych rat, w tym pierwsze siedemnaście rat po 150 zł każda rata, zaś ostatnia osiemnasta rata w wysokości 55,79 złotych, uznając że w tej wysokości pozwana będzie w stanie spłacać zadłużenie i zachowana zostanie funkcja przepisu art. 320 k.p.c.

W punkcie IV Sąd umorzył postępowanie w części, w której powództwo zostało cofnięte.